

jeho stranictví hmotný prospěch poskytnutý mu trestancem A-em v té formě, že A. souhlasil, by si obžalovaný ponechával, co zbylo z peněz, jež mu A. dával na opatření potravin, lihovin a kuřiva. Zmateční stížnost napadá tedy ve skutečnosti jen soudcovské hodnocení důkazů, což jest ve smyslu §§ 258, 288 čís. 3 tr. ř. nepřípustné. Že jest ke skutkové podstatě zločinu podle § 104 tr. zák. zapotřebí zvláštní (stranické činnosti předcházejší) úmluvy mezi úředníkem dar beroucím a osobou dar poskytující, jak se zmateční stížnost patrně domnívá, nelze ze zákona dovoditi. Stačí, byl-li dar poskytnut a přijat alespoň částečně jako protihodnota za poskytnutí nedovolených výhod. Že dar byl celkem nepatrný, jak zmateční stížnost dále namítá, je nezávažné. Zákon v tomto ohledu nerozlišuje. Ostatně činil podle předpokladu soudu hmotný prospěch obžalovaného přece jen 120 Kč. Pokud konečně zmateční stížnost uplatňuje, že v průvodním řízení nebyly zjištěny skutečnosti, že obžalovaný »činnost předpisům odporující« vyvíjel s úmyslem opatřiti si zisk, a že naopak nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že tak činil z útrpnosti nad pracujícími trestanci a i proto, by zvýšil jejich pracovní výkonnost, že se smísení zbývajících peněz s vlastními penězi stalo jen z neopatrnosti, ocitá se v rozporu s odůvodněným skutkovým zjištěním soudu, podle něhož se obžalovaný, jak již shora uvedeno, dal svěsti ke stranickému jednání hmotným užitekem poskytnutým mu trestancem A-em, a nelze je proto považovati za zákonu odpovídající provedení některého zmatečního důvodu.

Čís. 3986.

O dokonanou skutkovou podstatu podněcování tiskopisem ve smyslu § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. může jíti až, přišel-li tiskopis do styku s obecenstvem (s osobami, které mají býti podněcovány).

K podněcování může býti použito i pravdivé zprávy, pokud se týče takové, o jejíž pravdivosti jest pachatel přesvědčen.

Zákon nečiní podmínkou skutkové podstaty zločinu podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. použití určitého prostředku k podněcování.

Jest lhostejno, co bylo pohnutkou pachatelova činu, jaký cíl především sledoval, byl-li si jen vědom zla, které jest s jeho jednáním spojeno.

Skutkové podstaty zločinu podle § 15 čís. 3 a přečinu podle § 18 čís. 2 zák. na ochr. rep. představují každá o sobě zcela určitou a samostatnou trestnou činnost; jejich společným znakem může, ale nemusí býti, že ohrožují tytéž právní statky.

Podstatným znakem skutkové podstaty podle § 18 čís. 2 zák. na ochr. rep. jest, že pachatel rozšiřující nepravdivou zprávu »nemá dostatečných důvodů pokládati ji za pravdivou«.

Pro přestupek § 17 tisk. zák. nelze tiskaře odsouditi, nebyl-li tiskopis vypraven.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1930, Zm I 582/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 10. června 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., přečinem šíření nepravdivých zpráv podle § 18 čís. 2 téhož zákona a přestupky podle §§ 17 a 9 zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863, vyhověl pokud čelila proti té části rozsudku, jíž byl obžalovaný uznán vinným přečinem šíření nepravdivých zpráv podle § 18 čís. 2 zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v tomto výroku jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisejících, a věc vrátil soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl, přihlížeje k právoplatnému odsouzení obžalovaného. Pokud zmateční stížnost čelila proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., zrušil rozsudek i v tomto výroku a uznal obžalovaného vinným, že v době od února do 3. dubna 1929 v P. I. jako tiskař neperiodických tiskopisů: 1. »Všem odvodům povinným pracujícím!«, »An alle arbeitende Assentpflichtigen!«, 2. »Všetkým pracujícím regrutom!«, A dolgozó nép összen regrutáihoz!«, 3. »Buď připraven!«, 4. »Seid bereit!«, 5. »Voják, časopis pro zájmy pracujících dělníků a rolníků ve vojenském kabátu«. Ročník III. č. 2. Obsahem stati s vyobrazením pod 1. a) »v době, kdy . . . Svazu«, b) »in einer Zeit . . . Sowietunion«, pod 2. a) »V době, keď . . . Svazu«, d) »Akkor amikor . . . vódólmeort«, pod 3. »V carském . . . na válku«, pod 4. »Im caristischen . . . aufgetrieben«, pod 5. a) »Tato řeč . . . Rudé armády«, f) »Toto demagogické . . . kapitalismu«, g) »Zlatá vojna . . . trvati«. h) »Vyobrazení s textem na straně 26. a) dílem veřejně podněcoval jednak k pokusu násilím změnití ústavu republiky, najmě pokud jde o demokraticko-republikánskou formu státu, jednak k vojenskému zločinu, b) dílem předsevzal čin, vedoucí ke skutečnému vykonání pod a) uvedeného jednání, tím, že řečené letáky do tisku dal, že však k dokonání nedošlo jen pro překážku odjinud v to příšlou, čímž spáchal zločin jednak dokonané jednak nedokonané výzvy k trestným činům podle § 8 tr. zák. a § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. Zmateční stížnost pokud čelila proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §§ 17 a 9 zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863, zavrhl. Současně však podle § 290 tr. ř. výrok, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 17 tisk. zák., jehož se prý dopustil tím, že v době od února do 3. dubna 1929 v P. jako tiskař neperiodického tiskopisu »Voják, časopis pro zájmy pracujících dělníků a rolníků ve vojenském kabátu«, ročník III. čís. 2 nepředložil jeho výtisk k tiskové přehlídce ani státnímu zastupitelství ani policejnímu ředitelství v Praze zrušil a uznal právem, že se obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zprošťuje v tomto směru z obžaloby pro přestupek podle § 17 tisk. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Rozsudek uznává obžalovaného vinným přečinem podle § 18, čís. 2 zákona na ochr. rep., spáchaným tím, že »veřejně sděloval nepravdivou zprávu, ačkoliv věděl, že tím poškozujе bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost a veřejný pořádek«. Předpokladem trestního stíhání pro činnost označenou v § 18 zákona na ochr. rep. jako »šíření nepravdivých zpráv« jest při objektivní nepravdivosti zprávy a při vědomí, že zpráva může mítí následky v zákoně naznačené, buď přílišná lehkověrnost rozšiřovatele o její domnělé pravdivosti (odst. 1 a 2), buď přímé jeho vědomí, že zpráva jest nepravdivá (odst. 3). Třebaže obžalovací spis v záhlaví cituje skutkovou podstatu zažalovaného přečinu podle § 18 odst. 2 zák. na ochr. rep. kuse, přece skutečnost, že na obžalovaného byla pro přečinen pravoplatně vznesena obžaloba, činí nezbytným, by se rozsudek zabýval všemi zákonnými znaky tohoto přečinu. Jest součástí skutkové podstaty přečinu podle § 18 čís. 2 zák. na ochr. rep., že pachatel, rozšiřující nepravdivou zprávu »nemá dostatečných důvodů pokládati ji za pravdivou«, jak zřejmě vyplývá z poukazu na doslov § 18 čís. 1 cit. zák. (rozšiřuje takovou nepravdivou zprávu). Rozsudek však v odůvodnění odsuzujícího výroku ohledně přečinu podle § 18, čís. 2 zákona na ochr. rep. nezjišťuje tento podstatný zákonný znak ani po stránce objektivní ani subjektivní; zabýváje se vědomím obžalovaného má na zřeteli jen účinek, jak může rozšiřování nepravdivé zprávy působiti. Ze skutečnosti, že, pominuv mlčením tento předpoklad skutkové podstaty v důvodech, nepojal znak ten ani do rozsudkového výroku, jest souditi, že si nalézací soud vůbec neuvědomil nezbytnost oné náležitosti jako podmínky tohoto trestného skutku, že ji úplně přehlédl. Zmateční stížnost, uplatňujíc proti této části rozsudku zmatky podle § 281, čís. 4, 5, 9 písm. a) a 10 tr. ř., upozorňuje i na tuto vadu výtkou, že se rozsudek měl zabývati otázkou, zda obžalovaný mohl pokládati zprávy za pravdivé, pokud se týče, zda je za pravdivé též pokládal. Jest tudíž s hlediska zmatečnosti podle § 281, čís. 9 písm. a) tr. ř. odůvodněnou, a, aniž by bylo proto třeba zabývati se dalšími výtkami proti oné části rozsudku, bylo jej ve směru tom zrušiti jako vadný. V důsledku tohoto rozhodnutí bylo zrušiti i výrok o trestu a další výroky s tím související a věc vrátiti soudu prvé stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, pokud ovšem nebylo již ve věci rozhodnuto zrušovacím soudem, při čemž bude ovšem přihlížeti k pravoplatnému již odsouzení obžalovaného ve směrech ve výroku uvedených.

II. Rozsudek uznává obžalovaného dále vinným, že jako tiskař určitých tiskopisů obsahem jednotlivých statí v rozsudku označených a vyobrazením veřejně podněcoval jednak k pokusu násilím změnití ústavu republiky, najmě pokud jde o demokraticko-republikánskou formu státu, jednak ke zločinu vojenskému, a že tím spáchal zločin podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. Rozsudkem bylo skutkově zjištěno 1. že se v letácích »Všem odvodem povinným pracujícím! — An alle Arbeitende Assentpflichtigen!«, 2. »Všetkým pracujícím rekrutom — A dolgozo nép összerregrutáihoz!« veřejně vybízejí budoucí a ovšem také i skuteční vojíní.

kterým by se obsah letáku stal známým, k vojenské vzpouře, 3. že se v letáku »Bud' připraven!« a 4. »Seid bereit!« podněcuje k pokusu změnití násilnou revolucí ústavu republiky, najmě pokud jde o demokraticko-republikánskou formu státu, 5. že se v časopise »Voják«, ročník III. čís. 2 v odstavci a) »Tato řeč . . . rudé armády« vybízejí rolníci a vojíni k boji až k porážce kapitalistického panství v Československé republice a k válce vykořisťovaných proti vykořisťovatelům; že se vojíni vybízejí, by se v případě stávkový dělníků postavili na stranu stávkujícího dělnictva, a doporučuje se dělníkům v budoucí válce boj proti panující třídě až k její porážce a svržení, přeměna imperialistické války ve válku občanskou a zřízení vlády dělnických, rolnických a vojenských rad, rozbití měšťácké armády; b) že se v odstavci »Toto demagogické . . . kapitalismu« vybízejí čtenáři ke sbratření pracujících mas s pracujícími vojáky, k vedení společného boje až do rozbití měšťáckého militarismu a kapitalismu, v témž místě pak, rovněž i c) v odstavci »Zlatá vojna . . . trvati« a d) vyobrazením na straně 26. že se podněcují vojíni ke zločinu vojenské vzpoury a k pokusu násilím (rozbitím měšťáckého militarismu a kapitalismu) změnití ústavu republiky, najmě pokud jde o demokraticko-republikánskou formu státu. Rozsudek posléze skutkově zjišťuje, že obžalovaný sám ony tiskopisy sázel podle rukopisů přinesených neznámým mladíkem, že je dal do tisku a nechal je jako spolumajitel tiskárny vytisknouti, že znal jejich závadný obsah a že předsevzal činnost sazečskou a tiskařskou jsa si vědom dosahu a smyslu těchto tiskopisů, že policejní ředitelství v Praze pátralo již delší dobu po tiskárně, v níž se tisknou letáky a brožury protistátního a antimilitaristického obsahu, které byly kolportovány zejména v době vojenských odvodů, a že policejním šetřením bylo zjištěno, že některé z těchto tiskopisů byly zhotoveny v tiskárně firmy R. a Š. ve V.

Tato skutková zjištění, obsahují veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. i po objektivní, i po subjektivní stránce. Správně uvádí a naznačuje zmatečnou stížnost, že zákon na ochranu republiky ve spojení se všeobecným trestním zákonem rozlišuje různé stupně působení pachatele na rozhodnutí se třetích osob ke spáchání trestného činu; že jest rozeznávati přímý návod a návrh k trestnému činu podle § 5 tr. zák. po případě pokus svádění ke zločinu podle § 9 tr. zák. od oněch stupňů působení, které jsou v § 15 čís. 1 až 4 vyznačeny jako vybízení a podněcování. Než nalézací soud pochybil, nerozlišovav jednak mezi letáky danými již do oběhu, tudíž objednateli odevzdanými a kolportovanými, jednak mezi letáky, jež dosud byly v tiskárně a byly tam zabaveny (letáky uvedené pod čís. 1 až 4), a letáky, jichž výtisky se vůbec nedostaly do rukou objednatele a nebyly dosud kolportovány (leták uvedený pod čís. 5, »Voják«). O dokonané skutkové podstatě podněcování tiskopisem ve smyslu § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. lze mluvit až, přišel-li tiskopis do styku s obecností, s osobami, jež mají býti podněcovány. To se však při zbytku letáků uvedených pod čís. 1 až 4, sice již vytištěných, avšak objednateli dosud neodevzdaných pro jich zabavení nestalo, a leták uvedený pod čís. 5

(Voják) nepřišel vůbec dosud do oběhu, ano podle zjištění nalézacího soudu bylo právě s tiskem letáku »Voják, časopis pro zájmy pracujících dělníků a rolníků ve vojenském kabátě«, ročník III. čís. 2, započato, a vytištěné dosud dva výtisky byly zabaveny. Obžalovaný se však stal ohledně všech těchto letáků zodpovědným podle § 10 tr. zák. Dokonání jeho trestného činu bylo však zabráněno pro překážku odjinud v to přišlou, pro zabavení, takže, pokud se týče zabaveného zbytku letáků čís. 1 až 4 a letáku čís. 5, čin vůbec dokonán nebyl, a bylo tudíž v tomto směru zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a obžalovaného uznati vinným ohledně letáků čís. 1 až 4, pokud byly podle zjištění nalézacího soudu objednateli vydány a kolportovány, dokonáním zločinem podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep., ohledně letáků čís. 1 až 4, pokud byly u obžalovaného nalezeny a zabaveny, a ohledně letáku čís. 5 (Voják) vůbec, nedokonáním zločinem podle § 8 tr. zák. a § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. Správně ovšem uvádí zmateční stížnost, že se vybízení (podněcování) děje použitím určitého prostředku; to vyplývá již z pojmové povahy této činnosti. Pravidelně jest to řeč pachatele, po případě tiskový projev nebo vyobrazení, jimiž jsou šířeny idee, obsahující buď přímé výzvy nebo působící nepřímě na niterný život posluchačů, čtenářů nebo pozorovatele, a ovlivňující jeho způsob myšlení a rozhodování. Zákon však nečiní podmínkou skutkové podstaty zločinu podle § 15, čís. 3 zák. na ochr. rep. použití určitého prostředku k podněcování. Snaží-li se proto zmateční stížnost vybudovati domnělé právní vývody na tvrzení, že rozsudek shledal jako prostředek trestného podněcování u obžalovaného rozšiřování nepravdivých zpráv, a poukazuje-li k tomu, že opomenul zjistiti, zda obžalovaný věděl nebo zda se mohl domnívati, že zpráva jest nepravdivá, vychází jednak z právně mylného názoru, jednak buduje své vývody i na něčem, co nemá v rozsudku opory. Rozsudek nikde nepraví, že obžalovaný podněcoval k pokusu násilím změnití ústavu republiky nebo ke zločinu vojenskému sdělováním nepravdivých zpráv, jež pokládati za pravdivé neměl dostatečných důvodů. Prostředek, jímž obžalovaný projevil činnost, shledává v obsahu tiskopisů, v jejich jednotlivých člancích a vyobrazeních, jež obžalovaný, znaje jejich závadný obsah a jsa si vědom jejich dosahu a smyslu, sám vysázel, do tisku dal a nechal vytisknouti. Že obsah tiskopisů tvoří současně snad i skutkovou podstatu přečinu podle § 18, čís. 2 zák. na ochr. rep., nemá pro právní povahu zločinu podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. významu. Jest mylným názor stížnosti, že jsou obě tyto skutkové podstaty ve vnitřním vztahu, dokonce, jak stížnost na jednom místě praví, že je pojem § 15 širší a obsahuje v sobě pojem § 18. Skutková podstata toho i onoho trestného činu představuje každá o sobě zcela určitou, samostatnou trestnou činnost; jejich společným znakem může, ale nemusí býti, že ohrožují tytéž právní statky. Jest zcela náhodnou skutečností, tvoří-li v souzeném případě obsah určitých částí tiskopisů obě skutkové podstaty. Rozsudek to vyjadřuje slovy: »Jednak se sděluje . . . , jednak vybízí nebo podněcuje . . . způsobila také poštovati . . .«; z toho však nelze ještě dovozovati, že považuje za prostředek podněco-

vání jen šíření oněch nepravdivých zpráv. To tím méně, přihlédneme-li se k celkovému obsahu závadných statí, jež byly pramenem rozsudkových zjištění, a ke skutečnosti, že bylo jako nepravdivá zpráva skutkově zjištěno jen sdělení, že Československá republika koná přípravy k válce imperialistické, výbojné a útočné proti SSSR., a že ji organizuje. Jen mimochodem budiž v této souvislosti vzhledem k námitce stížnosti podotčeno, že k podněcování ve smyslu § 15, čís. 3 zák. na ochr. rep. může býti použito i zprávy pravdivé, pokud se týče takové, o jejíž pravdivosti jest pachatel přesvědčen, a to právě vzhledem k tomu, že činnost naznačená v § 15 cit. zák. jest obsahově naprosto jiného druhu a sleduje jiné cíle než činnost podle § 18. Jinak jsou však veškeré vývody zmateční stížnosti z mylného hlediska o vnitřní souvislosti obou těchto trestných činů jen skrytým brojením proti skutkovému zjištění nalézacího soudu, že v obsahu určitých statí závadných tiskopisů shledal zákonný znak podněcování k řečeným již zločinům. Na onom mylném základu spočívá i další právní námitka zmateční stížnosti, že k podněcování jen neopatrným, nikoli vědomým použitím nepravdivé zprávy, jest třeba zvláštního snažení a chtění, tedy zvláštního zlého úmyslu k určitému výsledku. Jest lhostejno, co bylo pohnutkou pachatelova činu, jaký cíl především sledoval svojí činností, byl-li si jen vědom zla, které jest s jeho jednáním spojeno. Třebaže proto rozsudek uvádí, že obžalovaný předsevzal činnost sazečskou a tiskařskou »jen proto, by vydělal, tedy ze ziskuchtivosti«, zjišťuje současně, že tak učinil »u vědomí dosahu a smyslu těchto tiskopisů«, o nichž před tím dospěl k názoru, že po objektivní stránce obsahují skutkovou podstatu zločinu podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. Tím však měrou dostačující zjistil i zákonný znak potřebný pro vinu stěžovatelovu, pro subjektivní stránku zločinu a padá takto výtka stížnosti, že se otázkou úmyslu nalézací soud vůbec nezabýval a úmysl vůbec nezjistil.

Ohledně odsouzení obžalovaného pro přestupky podle §§ 17 a 9 tisk. zák. jest podle celkového všeobecného doslovu zmateční stížnosti míti za to, že i v této části jsou rozsudku činěny výtky zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5, 9 písm. a) a 10 tr. ř., zmateční stížnost však v tomto směru vůbec nic nepraví, v čem domnělé zmatečnosti spatřuje. Jest proto ohledně těchto rozsudkových bodů neprovedena a bylo ji zavrhnutí. Přes to však zrušovací soud nemohl přehlédnouti, že i tato rozsudková část trpí zmatečností, ano bylo tu trestního zákona nesprávně použito v neprospěch obžalovaného. Přestupku podle § 17 tisk. zák. dopouští se tiskař, počne-li rozdávat nebo rozesílati tiskopis, aniž by zároveň nebo předem ve lhůtě zákonem naznačené odevzdal výtisk tiskopisu příslušnému úřadu bezpečnosti a státnímu zástupci. O čísle 2. časopisu »Voják« zjišťuje rozsudek, že při domovní prohlídce bylo teprve s tiskem této brožury (časopisu) započato a že jí byly právě vytisknuty dva výtisky. Nezjišťuje vůbec, že obžalovaný jako tiskař počal již tiskopis ten rozdávat nebo rozesílati, naopak úsudkem z opaku z doslovu důvodů ohledně přitěžujících okolností, že »tiskopisy 1—4 byly již vypraveny«, jest považovati za soudně zjištěno, že tiskopis »Voják« vy-

praven nebyl, což je i v souhlasu se zjištěnou skutečností, že se teprve počalo s jeho tiskem. Schází tu tedy podstatný zákonný znak přestupku podle § 17 tisk. zák., počátek rozdávání (rozesílání). Musil býti proto podle § 290 tr. ř. druhé věty rozsudek v tomto bodě zrušen jako zmatečný podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. a na podkladě oněch skutkových zjištění rozhodnuto podle § 288 čís. 3 tr. ř. přímo ve věci a vyneseno rozsudek osvobozující.

Čís. 3987.

Ani správný, po stránce skutkové i právní bezvadný předpoklad, že se skutek, z něhož viní obžaloba obžalovaného, stal promlčením beztrestným, shledává-li se v něm jiný, obzvláště mírnějším trestem ohrožený čin trestný, než který jest uveden v obžalobě, nezprošťuje porotní soudní sbor povinnosti, by za podmínek § 320 tr. ř. dal porotcům eventuální otázku, kterou se přivádí skutek uvedený v otázce hlavní pod hledisko naznačené odchylné kvalifikace.

Pro závěr o porušení zákonných předpisů v otázkách porotcům jest lhostejno, že byly v otázce, již návrh obhájcův žádal a jejíž pomnutí zmateční stížnost vytýká, ze skutku obžalovaného uvedeného v otázce hlavní uvedeny jen některé, nikoliv všechny složky.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1930, Zm I 501/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního soudu v Mostě ze dne 15. dubna 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy úkladné podle §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák., zrušil výrok porotců v částech, jichž předmětem bylo usmrcení Hermíny M-ové, t. j. v odpovědi na první otázku hlavní a na první otázku dodatkovou, pokud se tato vztahovala k oné otázce; v důsledku toho zrušil napadený rozsudek, pokud se zakládá na zrušených částech výroku porotců, totiž ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem vraždy úkladné podle §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák., jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisejících, a věc odkázal do příštího zasedání soudu porotního při krajském soudě v Mostě, by byla při něm v rozsahu zrušení znovu projednána a rozhodnuta, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Pokud zmateční stížnost obžalovaného směřuje proti výroku, jímž byl uznán vinným zločinem vraždy úkladné podle §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák., jest jí přiznání oprávnění již s hlediska § 344 čís. 6 tr. ř. Obhájcovu návrhu, by byla porotcům dána k první hlavní otázce na zločin vraždy eventuální otázka na zločin zabití, nebylo porotním soudním sborem vyhověno z důvodu, že tu nejsou zákonné předpoklady pro tuto otázku podle § 317 tr. ř., an jest zločin zabití v souzeném případě pokládati za